

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΖΩΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

1. Πρώτες Βοήθειες - Ορισμός

1.1 Βήματα

1.2 Η μεταφορά του πάσχοντος ζώου

2.0. Περιστατικά:

2.1 Γδαρσίματα

2.2 Πληγές στα πόδια - Σπασμένο νύχι.

2.3 Τραυματισμός - Αιμορραγία

2.4 Κάταγμα (σπάσιμο) - εξάρθρωμα (στραμπούληγμα).

2.5 Αλλεργική αντίδραση

2.6 Δυσκολία αναπνοής

2.7 Εγκαύματα

2.8 Εγκαύματα σε πατούσες (από καυτή άμμο/άσφαλτο κλπ)

2.9 Πνιγμός από κατάποση αντικειμένου

2.10 Ηλεκτροπληξία

2.11 Τραύμα στο μάτι

2.12 Δηλητηρίαση από σοκολάτα

2.13 Οξεία διάρροια

2.14 Κρυοπαγήματα

2.15 Υποθερμία

2.16 Ηλίαση ή Θερμοπληξία

2.17 Κατάποση αντικειμένων

2.18 Σοκ

2.19 Κατάρρευση

2.20 Σπασμοί

2.21 Καρδιακή προσβολή

2.22 Δηλητηρίαση

2.22.1 Δηλητηριάσεις με ποντικοφάρμακο

2.22.2 Δηλητηριάσεις με σπασμένα γυαλιά

2.22.3 Δηλητηριάσεις με Παρακουάτ (Paraquat)

2.22.4 Δηλητηριάσεις από οργανοφωσφορικά.(Φυτοφάρμακα - Γενικά)

2.22.5 Δηλητηριάσεις με Carbofuran (Furandam)- Κύπρος

2.22.6 Δηλητηριάσεις με βρασμένο λίπος και δηλητήριο.

2.22.7 Δηλητηριάσεις από αιθυλενική γλυκόλη. (Αντιψυκτικό).

2.22.8 Δηλητηριάσεις από στρυχνίνη.

3.0 Τι δηλητήρια χρησιμοποιούνται περισσότερο στην Ελλάδα

3.1 Πως θα καταλάβετε εάν ένα ζώο είναι δηλητηριασμένο - Τα συμπτώματα

4.0 Εάν το ζώο έχει πεθάνει, μπορείτε ακόμη να κάνετε κάτι γι αυτό

5.0 Πως να αποφύγετε τον δηλητηριασμό των ζώων.

6.0 Μπορείτε να κινηθείτε εναντίων κάποιου που είδατε να τοποθετεί δηλητήριο.

7.0 Μπορείτε να κινηθείτε εναντίων οποιουδήποτε απειλεί να δηλητηριάσει ζώα.

8.0 Προετοιμασθείτε!

8.1 Θα πρέπει να έχετε μαζί σας στο αυτοκίνητο και στο σπίτι

1. Πρώτες Βοήθειες - Ορισμός.

Με τον όρο πρώτες βοήθειες εννοούμε τις άμεσες εκείνες ενέργειες που πρέπει να κάνει ο ιδιοκτήτης του σκύλου, ώστε να μην επιδεινωθεί η κατάσταση του ζώου μετά από ένα συμβάν π.χ. δηλητηρίαση, τραυματισμός, δάγκωμα φιδιού κ.λ.π. Οι πρώτες βοήθειες λοιπόν δεν είναι η οριστική θεραπεία του προβλήματος, αλλά ένας τρόπος να βοηθήσουμε το ζώο που πάσχει ώστε να σταθεροποιηθεί η κατάστασή του μέχρι να το δει ο κτηνίατρος. Οι γνώσεις παροχής πρώτων βοηθειών στο ζώο όταν βρίσκεται σε χώρο ή χρόνο όπου η άμεση πρόσβαση σε κτηνιατρική βοήθεια είναι δύσκολη, μπορεί ακόμη και να σώσουν τη ζωή του.

Χρήσιμο είναι να έχετε μαζί σας το τηλέφωνο του κτηνιάτρου που παρακολουθεί τον σκύλο σας, ώστε μέσω κινητού τηλεφώνου να μιλήσετε απευθείας μαζί του. Για ακόμα μεγαλύτερη ασφάλεια, να μάθετε ακόμη 2-3 τηλέφωνα κτηνιάτρων, πέρα από τον μόνιμο. Αχρείαστα να είναι, αλλά αν συμβεί κάτι καλό είναι να είστε οργανωμένοι ώστε και χρόνο να κερδίσετε και το σκυλί σας να θεραπευτεί.

1.1 Βήματα

Μερικά σταθερά βήματα που πρέπει να ακολουθήσουμε για να βοηθήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο τον τραυματισμένο σκύλο:

- Κατ' αρχήν τον μεταφέρουμε σε ένα σημείο που δε μπορεί να πέσει ή να χτυπήσει.
- Προσπαθούμε όσο γίνεται ψύχραιμα και πάντα χωρίς φωνές και κλάματα να του δείξουμε ότι είμαστε δίπλα του. Προσοχή! Η αγωνία και το τρέμουλό του πολλαπλασιάζεται όταν μας νιώθει πανικόβλητους και ανασφαλείς.
- Μην ξεχνάτε ότι ένα τραυματισμένο σκυλί μπορεί να δαγκώσει το χέρι σας από το φόβο του, γι' αυτό προσέξτε το στόμα του κάθε φορά που θέλετε να δώσετε τις πρώτες βοήθειες. Αν ο σκύλος προσπαθεί να σας δαγκώσει, δέστε τη μουσούδα του μαλακά αλλά γερά με επίδεσμο (ή οτιδήποτε άλλο, π.χ. γραβάτα, ζώνη, λουρί). Κάντε μια θηλιά, τραβήξτε την πάνω από τη μύτη, ώστε να σφίξει, εν συνέχεια σταυρώστε τις άκρες κάτω από το λαιμό και τέλος δέστε πίσω από τα αυτιά.
- Δεν είναι πάντοτε δυνατό να έρθει στο σπίτι σας ο κτηνίατρος. Κατά κανόνα είναι καλύτερα να πάτε το σκύλο σας στον κτηνίατρο, όπου υπάρχουν τα απαιτούμενα εργαλεία και μηχανήματα για περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης.

- Αν υπάρχει περίπτωση να χρειαστεί αναισθητικό ο σκύλος σας, π.χ. για ράμματα, ακτινογραφία για σπασμένο πόδι κτλ. μην του δώσετε τίποτα να φάει ή να πιει.

1.2 Η μεταφορά του πάσχοντος ζώου

Ένα συνηθισμένο πρόβλημα είναι το πώς θα μεταφερθεί ένα τραυματισμένο ζώο μέχρι το αυτοκίνητο.

- Ο απλούστερος τρόπος είναι να το πάρουμε αγκαλιά, κατά τέτοιο όμως τρόπο ώστε να υφίσταται κατά το δυνατό την λιγότερη καταπόνηση. Να περπατάμε αργά αλλά σταθερά, χωρίς να τρέχουμε και χωρίς να κάνουμε άλματα. Όταν κουραστούμε θα μας αντικαταστήσει κάποιος από την παρέα, ή αν είμαστε μόνοι θα αποθέσουμε απλά το ζώο στο έδαφος, μέχρι να ξεκουραστούμε. Φανταστείτε τις ολέθριες συνέπειες αν το ζώο μας φύγει από τα χέρια λόγω δικής μας κούρασης, ή αν στην βιασύνη μας επάνω σκοντάψουμε σε μια πέτρα και πέσουμε μαζί με το ζώο.
- Αν το ζώο είναι μεγάλο ή τα τραύματα του δε σας επιτρέπουν να το πάρουμε αγκαλιά, απλώστε μια κουβέρτα πίσω από την πλάτη του και τραβήξτε τον απαλά σηκώνοντάς τον συγχρόνως, τραβώντας το σώμα πρώτα και αφήνοντας τα πόδια να συρθούν πάνω στην κουβέρτα. Έτσι σε περίπτωση κατάγματος αποφεύγουμε κάθε περαιτέρω τραυματισμό. Δυο άτομα μπορούν να σηκώσουν την κουβέρτα από τις άκρες, μετατρέποντάς την έτσι σε μαλακό φορείο, ώστε να μεταφερθεί ο σκύλος στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου.
- Ένας άλλος τρόπος είναι να φτιάξουμε ένα μικρό αυτοσχέδιο φορείο. Δύο μακριά, γερά κλαδιά τα οποία περνάμε μέσα από ένα κουμπωμένο μπουφάν σχηματίζουν ένα άνετο φορείο.

2.0. Περιστατικά:

2.1. Γδαρσίματα. Καθαρίστε την πληγή, και χρησιμοποιείστε αντισηπτικό.

2.2 Πληγές στα πόδια - Σπασμένο νύχι. Ξαφνικό μάτωμα στα πόδια, είτε ο σκύλος κουτσαίνει είτε όχι. Τέτοια τραύματα μπορούν να προκληθούν στη θάλασσα ή σε οικοδομές. Παρόμοια συμπτώματα παρατηρούνται και από σπασμένο νύχι. Αν τρέχει πολύ αίμα, τυλίξτε το πόδι με βαμβάκι και στη συνέχεια με επίδεσμο προσέχοντας η πίεση να είναι ίδια παντού. Μη λυγίζετε ποτέ σπασμένο νύχι. Πηγαίνετε το σκύλο σας αμέσως στο κτηνίατρο. Ποτέ μη χρησιμοποιείται ελαστικό επίδεσμο ή άλλο υλικό που να σφίγγει πολύ.

2.3 Τραυματισμός - Αιμορραγία. Αν το ζώο σας τραυματιστεί, τότε εκτός από τις κραυγές πόνου θα διαπιστώσετε ότι π.χ. κουτσαίνει αν έχει σκίσει το πόδι του και φυσικά θα δείτε την πληγή. Αν έχει κοπεί κάποιο αιμοφόρο αγγείο, τότε προκαλείται περισσότερο ή λιγότερο σοβαρή αιμορραγία. Το αίμα είτε θα έχει σκούρο κόκκινο χρώμα και θα ρέει αργά και σταθερά (φλεβική αιμορραγία), είτε θα έχει ζωηρό κόκκινο χρώμα και θα ρέει «κατά ριπάς» σαν συντριβάνι (αρτηριακή αιμορραγία).

Αντιμετώπιση Μείνετε ψύχραιμοι. Μην τα χάνετε λόγω της απώλειας αίματος. Ξεπλύνετε με καθαρό νερό την πληγή. Με μία γάζα ή ένα τσιμπιδάκι αφαιρέστε τα τυχόν ξένα σώματα, π.χ. θραύσματα γυαλιών, αγκάθια, κ.λ.π. Ξεπλύνετε καλά με οξυζενέ. Αν η αιμορραγία είναι φλεβική, πιέστε σφιχτά την πληγή με ένα ύφασμα, ένα ρούχο ή ένα μαντήλι και η αιμορραγία θα σταματήσει. Αν όχι, επαναλάβετε μέχρι να σταματήσει. Αν η αιμορραγία είναι αρτηριακή, τότε δέστε σφιχτά το ύφασμα ή το μαντήλι λίγα εκατοστά πιο πάνω από την πληγή. Κάθε 20 λεπτά να χαλαρώνετε το σφίξιμο για 5 λεπτά ώστε να μην νεκρωθεί το άκρο (κίνδυνος γάγγραινας). Αν το τραύμα βρίσκεται σε σημείο που δεν δένεται, πιέστε το δυνατά με το χέρι σας και κρατήστε το έτσι μέχρι να φτάσει στον κτηνίατρο.

2.4. Κάταγμα (σπάσιμο) - εξάρθρωμα (στραμπούληγμα). Σε περίπτωση κατάγματος, ο πόνος είναι ιδιαίτερα έντονος στην ψηλάφηση. Παρατηρείται πρήξιμο και το ζώο δεν στηρίζεται στο άκρο αυτό (αδυναμία στήριξης). Στο εξάρθρωμα η εικόνα είναι ίδια, με την διαφορά πως σε πιο ελαφριές περιπτώσεις το ζώο αν και διστακτικά, μπορεί να πατάει το πόδι του.

Αντιμετώπιση Επειδή τα άκρα των σπασμένων οστών είναι πιθανό να τραυματίσουν τους μυς, τους συνδέσμους, τους τένοντες, αγγεία και νεύρα, επιβάλλεται η ακινητοποίησή τους. Με ένα ίσιο κομμάτι ξύλο, μια διπλωμένη εφημερίδα ή κάποιο παρόμοιο αντικείμενο κατασκευάζουμε νάρθηκα και τον δένουμε χαλαρά στο σπασμένο άκρο με γάζα, ώστε αυτό να είναι ακινητοποιημένο. Αν το κάταγμα είναι ανοιχτό, έχει δηλαδή σκιστεί το δέρμα, τότε ξεπλένουμε με άφθονο νερό και αφού εφαρμόσουμε τον νάρθηκα καλύπτουμε την πληγή με καθαρό ύφασμα. Περιορίστε όλες τις κινήσεις του σκύλου κατά τη μεταφορά του στο γιατρό.

2.5 Αλλεργική αντίδραση: Τα συμπτώματα ποικίλουν ανάμεσα σε δακρύρροια, ερεθισμό των ματιών, πρήξιμο του προσώπου και φτέρνισμα έως δύσπνοια, κατάρρευση και απώλεια αισθήσεων. Οδηγήστε τον σκύλο σας αμέσως στον κτηνίατρο.

2.6. Δυσκολία αναπνοής: Αν ο σκύλος δυσκολεύεται να αναπνεύσει, αναπνέει με θόρυβο, ή εμφανίζει σχετικά συμπτώματα όπως μπλε γλώσσα, ζητήστε άμεσα ιατρική βοήθεια. Σε περίπτωση που ο σκύλος σταματήσει να αναπνέει, είναι προτιμότερο να το οδηγήσετε απευθείας στον κτηνίατρο, από ότι να χάσετε πολύτιμο χρόνο επιχειρώντας καρδιακές μαλάξεις.

2.7. Εγκαύματα: Ξεπλύνετε την περιοχή με κρύο νερό. Μπορεί να είναι απαραίτητο να ψαλιδιστεί η τρίχα γύρω από το έγκαυμα, για να κρατηθεί η «πληγή» καθαρή. Για πρώτου βαθμού εγκαύματα (κόκκινο δέρμα και καμένο τρίχωμα) απλώστε οποιαδήποτε αλοιφή στα εγκαύματα. Για χημικά εγκαύματα πλύνετε με νερό το δέρμα για 10 με 15 λεπτά πριν πάτε τον σκύλο στον κτηνίατρο.

2.8. Εγκαύματα σε πατούσες (από καυτή άμμο/άσφαλτο κλπ). Για να ανακουφίσουμε το ζώο και να φύγει ο ερεθισμός με πρόχειρα μέσα και επιτυχία, κάνουμε 3-4 φορές επάλσιψη με:

1. Με τοματοπολτό. Το καλύτερο σπιτικό αντιφλογιστικό!

ή 2. Με κρέμα με βάση τη βαζελίνη (τύπου vaseline intensive care)

ή 3. Με μια οποιαδήποτε κρέμα προσώπου.

Ο ντοματοπολτός είναι η πιο "βρώμικη" επιλογή, αλλά καλό θα είναι να κάνουμε με αυτόν τουλάχιστον την πρώτη επάλειψη.

Πρόληψη: Όταν το σκυλί πρόκειται να περπατήσει σε καυτή ασφαλτο ή άμμο (κάτι που καλό θα είναι να αποφεύγεται) αλοιφούμε τις πατούσες του με μια αλοιφή τύπου Protecta-Pad.

2.9. Πνιγμός από κατάποση αντικειμένου: Ο σκύλος θα προσπαθήσει να κάνει εμετό ή μπορεί να ξύνει με μανία το στόμα του. Συχνά αυτό μπορεί να είναι ένα κομμάτι κόκαλο ή ξύλο που μπορεί να έχει καρφωθεί στον ουρανίσκο. Σε ορισμένες περιπτώσεις χρειάζεται γενική αναισθησία για να αφαιρεθεί σωστά.

Κρατήστε τον σκύλο ανάποδα 10 με 15 δευτερόλεπτα και ανοίξτε το στόμα του για να δείτε αν είναι κάποιο αντικείμενο ορατό. Ανοίξτε την κάτω σιαγόνα και σηκώστε το κεφάλι του ψηλά. Προσπαθήστε να αφαιρέσετε πολύ προσεκτικά το αντικείμενο με τα δάκτυλά σας.

Εάν αποτύχετε, γονατίστε από πίσω του αγκαλιάζοντας το σώμα του ακριβώς πίσω από τα πλευρά και πιέστε δυνατά μερικές φορές τραβώντας ταυτόχρονα προς τα επάνω. Εάν έχετε κατάλληλες γνώσεις κάνετε καρδιοπνευμονική ανάνηψη ή τεχνητή αναπνοή. Εάν το αντικείμενο δεν βγει, κρατήστε το ζώο ζεστό τυλίγοντάς το με μια κουβέρτα και πηγαίστε στον κτηνίατρο.

2.10. Ηλεκτροπληξία: Τα παιχνιδιάρικα κουτάβια μπορούν να μασήσουν ηλεκτρικά καλώδια και να πάθουν ηλεκτροπληξία. Ποτέ μην αγγίζετε ζώο το οποίο έρχεται σε επαφή με ηλεκτρικό καλώδιο. Κλείστε το γενικό διακόπτη ρεύματος και με ένα στεγνό ξύλο απομακρύνετε το σκύλο από το καλώδιο. Ζητείστε άμεσα τη βοήθεια του κτηνίατρο. Η ηλεκτροπληξία μπορεί να προκαλέσει εγκαύματα στη γλώσσα και το στόμα. Μπορεί να παρατηρηθεί έντονη σιελόρροια και αναπνευστικά προβλήματα. Πολύ έντονο ηλεκτρικό σοκ μπορεί να προκαλέσει απώλεια των αισθήσεων ή θάνατο.

2.11. Τραύμα στο μάτι. Μην επιδιώξετε να βγάλετε οποιοδήποτε ξένο σώμα από το μάτι. Ακινητοποιήστε τον σκύλο για να μην αυτοτραυματισθεί και πηγαίστε στον κτηνίατρο.

Αν αυτό δεν μπορεί να γίνει αμέσως, πλύνετε το μάτι με φυσικά δάκρυα, φυσιολογικό ορό ή χλιαρό νερό, βάλτε μια σταγόνα παραφινέλαιο ή ελαιόλαδο στο μάτι και μην αφήνετε το σκύλο να το τρίβει με το πόδι του ή επάνω σε αντικείμενο. Κρατήστε το σκύλο σε ημίφως μέχρι να τον πάτε στο κτηνίατρο.

2.12. Δηλητηρίαση από σοκολάτα. Η σοκολάτα μπορεί να σκοτώσει το σκύλο. Δύο βασικές της ουσίες, η καφεΐνη και η θεοβρωμίνη, παραλύουν το νευρικό σύστημα του σκύλου. Τα συμπτώματα της δηλητηρίασης περιλαμβάνουν εμετό, ανησυχία, αυξανόμενους παλμούς στην καρδιά και κώμα. Το μόνο που μπορείτε να κάνετε όταν αντιληφθείτε ότι ο σκύλος σας έχει φάει μεγάλη ποσότητα σοκολάτας, είναι να προκαλέσετε με κάποιο τρόπο εμετό.

2.13. Οξεία διάρροια. Ακαθαρσίες ρευστές που μπορεί να περιέχουν και αίμα, συχνά συνοδεύονται από εμετό και αδυναμία στα πίσω πόδια. Μη δίνετε καθόλου τροφή και κρατήστε το σκύλο σε μέρος ζεστό. Βρέχετε το στόμα και τα ούλα με χλιαρό διάλυμα: μια κουταλιά της σούπας γλυκόζη ή ζάχαρη σε ½ λίτρο νερού. Αν ο σκύλος είναι εξασθενημένος, πηγαίνετε τον αμέσως στον κτηνίατρο. Αν εξακολουθεί να είναι ζωηρός, κοιτάξτε μήπως συνέλθει χωρίς την επέμβαση κτηνιάτρου, αν χειροτερέψει πηγαίνετε τον για να του χορηγηθεί θεραπεία με φάρμακα.

2.14. Κρυσπαγήματα: Ο σκύλος μπορεί να υποφέρει από κρυσπαγήματα στα αυτιά, τα πόδια και την ουρά. Συνήθη συμπτώματα είναι η χλωμή και στιλπνή επιδερμίδα που κοκκινίζει και πονάει. Βάλτε αμέσως τον σκύλο σε ένα ζεστό μέρος. Ξεπαγώστε τις προσβεβλημένες περιοχές τοποθετώντας ζεστές υγρές πετσέτες οι οποίες πρέπει να αλλάζονται τακτικά. Συνεχίστε μέχρις ότου οι προσβεβλημένες περιοχές κοκκινίσουν. Σοβαρά κρυσπαγήματα μπορούν να προκαλέσουν ανεπανόρθωτες βλάβες σε αυτιά και πόδια και για αυτό τον λόγο θα πρέπει οπωσδήποτε ο κτηνίατρος να εξετάσει τις πληγές.

2.15. Υποθερμία. Είναι το αποτέλεσμα της πολύωρης έκθεσης σε ψύχος, ζώων που είναι κουρασμένα. Η θερμοκρασία του σώματος πέφτει κάτω από τους 37 ή και τους 36 βαθμούς (Η φυσιολογική θερμοκρασία του σκύλου είναι 38-39 βαθμοί Κελσίου). Το ζώο εμφανίζει έντονη αδυναμία, ανορεξία και είναι «κρύο» στην ψηλάφηση.

Αντιμετώπιση Να μεταφερθεί το ζώο σε ζεστό χώρο, όχι όμως πολύ κοντά σε θερμαντική πηγή. Συμπληρωματικά, σκεπάστε το με μία κουβέρτα και δώστε του από το στόμα με σύριγγα νερό με ζάχαρη (μικρή ποσότητα: 10-15 εκ. κάθε μισή ώρα).

2.16. Ηλίαση ή Θερμοπληξία. Τα συμπτώματα περιλαμβάνουν γρήγορη αναπνοή, απώλεια συνείδησης, εμετό, σπασμούς. Σε πιο προχωρημένο στάδιο το σκυλί δεν έχει διάθεση, παρουσιάζει αστάθεια και τελικά μπορεί να λιποθυμήσει, να χάσει τις αισθήσεις του. Υπάρχει πιθανότητα σε αυτό το στάδιο να αιμορραγήσει το ζώο και να παρατηρήσετε έξοδο αίματος από τη μύτη, με έμεσμα από το στόμα και υπο μορφή διάρροιας. Στο στάδιο υπάρχει ο κίνδυνος σοβαρών και μη αναστρέψιμων διαταραχών σε συκώτι, νεφρά, εγκέφαλο. Η αντιμετώπιση πρέπει να είναι άμεση. Η θερμοκρασία του σώματος του ανέρχεται σε υψηλά επίπεδα, 40-41 βαθμούς. Η φυσιολογική θερμοκρασία του σκύλου είναι 38-39 βαθμοί Κελσίου. Ο κίνδυνος θανάτου είναι άμεσος, λόγω αφυδάτωσης.

Αντιμετώπιση Το ζώο πρέπει να μεταφερθεί σε δροσερό, σκιερό και καλά αεριζόμενο χώρο.

Στη Θερμοπληξία δεν ρίχνουμε ΠΟΤΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ. Οι σκύλοι και οι γάτες δεν έχουν ιδρωτοποιούς αδένες. Ρίχνοντας νερό προκαλείται θερμικό σοκ, γι αυτό κάνουμε το παλιό γιατρικό της γιαγιάς. Οινόπνευμα στη ράχη και στην οσφύ.

ΟσφύςΡάχη - Οσφύς

Πηγή: <http://www.kritikosichnilatis.gr/gr/cynologia.html#osfis>

Μετά φυσικά κατευθείαν σε δροσερό χώρο. Το οινόπνευμα εξατμίζεται και η θερμοκρασία πέφτει οπότε το ζώο αρχίζει και συνέρχεται.

Αν δεν υπάρχει οινόπνευμα, μπορείτε να τοποθετήσετε μια βρεγμένη πετσέτα με δροσερό νερό, στο κεφάλι και στη ράχη του ζώου. Μεταφέρετε το στον κτηνίατρο όταν τα συμπτώματα αρχίσουν να υποχωρούν.

Αν δεν ανταποκριθεί άμεσα τότε πρέπει να προσκομιστεί σε κτηνίατρο γιατί ο κίνδυνος ανακοπής είναι μεγάλος.

Πρόληψη Κυρίως φροντίστε να είναι άνετες οι συνθήκες ταξιδιού του ζώου σας, σε καλά, άνετα και εξαεριζόμενα κλουβιά, με συχνές στάσεις για περπάτημα και για να πιει νερό. Ποτέ μην αφήνετε το ζώο σας μόνο του μέσα στο αυτοκίνητο. Ούτε για λίγο, ούτε με ανοιχτά παράθυρα! Ποτέ μην αφήνετε το σκύλο ζώο δεμένο στον ήλιο. Μην αφήνετε ποτέ το ζώο σας εκτεθειμένο στον ήλιο για περισσότερα από 10 λεπτά. Βεβαιωθείτε πως το ζώο σας, όπου κι αν βρίσκεται, έχει σκιά και δροσερό νερό.

Ειδικά οι ιδιοκτήτες των πολύ μικρόσωμων ζώων καθώς και των ζώων που ανήκουν στις βραχυκεφαλικές φυλές (πχ shar pei), πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί και σχολαστικοί.

Επίσης τα σκυλιά εργασίας τα οποία καταβάλουν μεγάλη προσπάθεια κινδυνεύουν από θερμοπληξία όταν βέβαια εργάζονται σε υψηλές θερμοκρασίες.

2.17. Κατάποση αντικειμένων: Εάν ο σκύλος σας έχει καταπιεί ένα αντικείμενο που δεν μπορεί να το χωνέψει, οδηγήστε τον στον κτηνίατρο. Μην προκαλέσετε εμετό γιατί το αντικείμενο μπορεί να προκαλέσει μεγαλύτερη βλάβη.

2.18. Σοκ: Είναι η αντίδραση του οργανισμού σε κάθε σοβαρό τραυματισμό, και μπορεί να αποτελέσει απειλή ακόμη και για την ζωή του ζώου καθώς περιορίζει αισθητά την παροχή αίματος προς τον εγκέφαλο και άλλα ζωτικά όργανα.

Τα συμπτώματα είναι χλωμά ούλα, κρύες πατούσες, ταχυκαρδία (πάνω από 150 σφυγμούς το λεπτό) και γρήγορη αναπνοή.

Ανασηκώστε το πίσω μέρος του σώματος του σκύλου, τυλίξτε τον ζεστά και μεταφέρετέ τον άμεσα στον κτηνίατρο χωρίς να ασχοληθείτε καθόλου με οποιοδήποτε άλλο μικροτραυματισμό.

2.19. Κατάρρευση. Ο σκύλος σωριάζεται χάρω και μένει ξαπλωμένος μπρούμυτα ή στο πλευρό του, αρνούμενος να σηκωθεί. Συχνά παρατηρείται δύσπνοια. Συμβουλευτείτε τον κτηνίατρό σας αμέσως. Μεταφέρετε το σκύλο πάνω σε ένα στρώμα ή μια κουβέρτα και φροντίστε να είναι ζεστός. Βρέχετε το στόμα με διάλυμα γλυκόζης ή ζάχαρης και νερού, αλλά μην τον αναγκάσετε να καταπιεί. Μην τον αφήνετε ξαπλωμένο στο ένα πλευρό πάνω από 20 λεπτά.

2.20. Σπασμοί. Ξαφνικοί σπασμοί που συχνά συνοδεύονται από τρεμούλιασμα της μασέλας και πολλά σάλια. Ο σκύλος μπορεί να πέσει στο πλευρό του και μπορεί να παρατηρηθούν έντονοι μυϊκοί σπασμοί στο πάνω μέρος του κεφαλιού. Αφαιρέστε αμέσως το περιλαίμιο αν σφίγγει και βεβαιωθείτε ότι ο σκύλος δεν μπορεί να χτυπήσει πουθενά. Βεβαιωθείτε επίσης ότι μπορεί να αναπνεύσει κανονικά, κρατώντας ίσιο το κεφάλι του και το λαιμό του αν χρειάζεται. Κρατείστε τον σε μέρος σκοτεινό και ήσυχο μέχρι να τον δει ο κτηνίατρος και αποφύγετε όλους τους ξαφνικούς και έντονους θορύβους, π.χ. κουδούνια, πόρτες κτλ. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι σπασμοί περνούν αρκετά γρήγορα. Συμβουλευτείτε πάντως τον κτηνίατρό σας το συντομότερο.

2.21. Καρδιακή προσβολή. Συνήθως ο ιδιοκτήτης του σκύλου γνωρίζει αν υπάρχει καρδιακή ανεπάρκεια από τις επισκέψεις του στον κτηνίατρο. Καρδιακές προσβολές συνήθως συμβαίνουν σε περιόδους με πολλή ζέστη, μετά από έντονη εξάσκηση, ιδίως στα ηλικιωμένα σκυλιά. Ξαπλώστε το σκύλο στο πλευρό του με το κεφάλι και το λαιμό τεντωμένα. Ανοίξτε παράθυρα και πόρτες ώστε να υπάρχει όσο το δυνατόν περισσότερος καθαρός αέρας. Αν η γλώσσα του σκύλου γίνει μπλε ή αν σταματήσει η αναπνοή του, τρίψτε δυνατά το στήθος του. Καλέστε αμέσως τον κτηνίατρο.

2.22. Δηλητηρίαση: Τα συμπτώματα ποικίλουν ανάλογα με το είδος και την ποσότητα του δηλητηρίου που έχει ληφθεί, και συνήθως είναι έλλειψη συντονισμού κινήσεων, έντονος εμετός, διάρροια, παραλήρημα, κατάρρευση και σπασμοί.

Συμβουλευθείτε το κέντρο δηλητηριάσεων ή τον κτηνίατρό σας και ενημερώστε τους για το τι προκάλεσε τη δηλητηρίαση, πριν σας προτείνουν την απαραίτητη θεραπεία.

Μην προκαλέσετε εμετό χωρίς τη σύσταση του κτηνίατρου. Ο κτηνίατρος θα πρέπει απαραίτητα να γνωρίζει τι κατάπιε ο σκύλος σας πριν την εφαρμογή της θεραπείας. Ορισμένα δηλητήρια με τον εμετό μπορεί να γίνουν πιο επικίνδυνα για τον σκύλο. Πάρτε μαζί σας και δείξτε στον κτηνίατρο, εφόσον είναι εφικτό, την ετικέτα ή ολόκληρη την συσκευασία (φιάλη ή κουτί) του προϊόντος που προκάλεσε την δηλητηρίαση.

2.22.1 Δηλητηριάσεις με ποντικοφάρμακο.

Η μόνη άμεση αντιμετώπιση είναι το εμετικό διάλυμα.

Δυστυχώς σε τέτοια περίπτωση αργούν να φανούν τα συμπτώματα τα οποία είναι συνήθως αιμορραγίες από το στόμα, στιγματικές αιμορραγίες από το δέρμα, κυρίως του κεφαλιού, και τον πρωκτό. Μόλις αντιληφθείτε τέτοια συμπτώματα πρέπει να μεταφέρετε το ζώο σε κτηνίατρο. Το αντίδοτο είναι ενέσεις Βιταμίνης Κ.

2..22..2 Δηλητηριάσεις με σπασμένα γυαλιά.

Η πιο θανατηφόρα και σκληρή μέθοδος, χωρίς αντίδοτο. Όμως το ζώο πρέπει να μεταφερθεί σε κτηνίατρο το γρηγορότερο για να γίνει προσπάθεια διάσωσης.

Κάνετε ένα διάλυμα νερού με ζάχαρη. Παίρνετε κομματάκια βαμβάκι, τα κάνετε μπαλίτσες, τα βρέχεται λίγο στο διάλυμα και τα βάζετε στο στόμα του ζώου κλείνοντας του ταυτόχρονα το στόμα μέχρι να τα καταπιεί. Χρειάζεται υπομονή. Όσο περισσότερο βαμβάκι καταπιεί το ζώο τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες έχει να σωθεί.

2.22.3 Δηλητηριάσεις με Παρακουάτ (Paraquat) <http://en.wikipedia.org/wiki/Paraquat> Paraquat

Έχουμε επίσης και δηλητηριάσεις με Παρακουάτ που είναι συχνές τελευταία, παρόλο που έχει απαγορευτεί εδώ και 30 χρόνια. (Κυκλοφορεί ελεύθερα σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ ως φυτοφάρμακο για πατάτα)

2.22.4 Δηλητηριάσεις από οργανοφωσφορικά.(Φυτοφάρμακα - Γενικά)

Τα οργανοφωσφορικά χρησιμοποιούνται ευρέως στη γεωργία ως φυτοφάρμακα και για την καταπολέμηση των εκτοπαρασιτων στα ζώα. Τις περισσότερες φορές η δηλητηρίαση είναι τυχαία, τα ζώα έρχονται σε επαφή με πεταμένα κουτιά φυτοφαρμάκων ή μετά από λουτρά για τα εκτοπαρασιτα που έγιναν με πυκνότερα διαλύματα από το κανονικό. Σε μεμονωμένα περιστατικά έχουν χρησιμοποιηθεί και φυτοφάρμακα για φύλες ιδίως σε αγροτικές περιοχές και κατά κύριο λόγο για την εξολόθρευση των αδέσποτων σκύλων.

Τα οργανοφωσφορικά αναστέλλουν τη δράση ενός ένζυμου στις νευρικές συνάψεις με αποτέλεσμα τη συνεχή διέγερση των νευρικών ινών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση των συμπτωμάτων και στο τέλος το θάνατο του ζώου λόγω παράλυσης των αναπνευστικών μυών.

Τα συμπτώματα είναι: υπερδιέγερση, επιφανειακό μυϊκό τόνο, τονικοκλονικούς μυϊκούς σπασμούς, σιελόρροια, μύση, εμετούς, διάρροια και βραδυκαρδία. Αυτά είναι τα συμπτώματα της οξείας δηλητηρίασης. Εάν αντιληφθούμε κάποια από τα παραπάνω συμπτώματα ή ότι το κατοικίδιό μας έφαγε κάποιο φυτοφάρμακο, πρέπει αμέσως να του προκαλέσουμε εμετό και να του δώσουμε το αντίδοτο. Τον εμετό τον προκαλούμε είτε με το χέρι μας είτε με μια ένεση απομορφίνης. Εάν έχουν περάσει πάνω από τέσσερις ώρες από την κατάποση της ουσίας καλύτερα να αποφύγουμε να προκαλέσουμε εμετό γιατί ήδη έχει απορροφηθεί το δηλητήριο.

Το αντίδοτο είναι η ατροπίνη. Η δόση της είναι 0,2mg/kg βάρους ή δύο αμπούλες για κάθε δέκα κιλά του ζώου. Αφού προσφέρουμε τις πρώτες βοήθειες πρέπει να πάμε το ζώακι μας στον κτηνίατρο για τη συνέχεια της θεραπείας.

2.22.5 Δηλητηριάσεις με Carbofuran (Furandan) (Περιστατικά στην Κύπρο) <http://en.wikipedia.org/wiki/Carbofuran>

Carbofuran (Furandan)

(Πληροφορίες με κάθε επιφύλαξη)

Το Furandan όπως και άλλα οργανοφωσφορικά φυτοφάρμακα, είναι άκρως τοξικά λόγω της υψηλής πυκνότητας. Έχει χαρακτηριστεί, ως ο νέος τύπος φόλας και ότι μοιάζει σαν χοντρό αλάτι. Η ουσία έχει απαγορευτεί στην Ε.Ε. Ο καθένας που κατέχει η ουσία αυτή μπορεί να διωχθεί.

Τα συμπτώματα δηλητηρίασης με Carbofuran (Furandan) περιλαμβάνουν αδυναμία, ίλιγγο, ναυτία, εμετός, σιελόρροια και σύσπαση των μυών.

Το πρώτο στάδιο δηλητηρίασης με Furandan, μπορεί να αντιμετωπιστεί με ατροπίνη. Σε περίπτωση επαφής με το δέρμα πλύνετε την περιοχή με σαπούνι και νερό (να φοράτε πάντα γάντια), δίνουμε ατροπίνη ενδομυϊκά και πηγαίνουμε στο πλησιέστερο κτηνίατρό μας, αμέσως. Σε περίπτωση που η ένωση έχει εισέλθει στα μάτια, θα πρέπει να τα πλύνουμε με ισοτονικό διάλυμα χλωριούχου νατρίου (προμηθεύεται από οποιοδήποτε φαρμακείο) ή με νερό.

2.22.6 Δηλητηριάσεις με βρασμένο λίπος και δηλητήριο.

Η παρασκευή του γίνεται βράζοντας το λίπος για πολλές ώρες και το δηλητήριο εγχέεται με σύριγγα μέσα στη λιπώδη φούσκα, όποτε δεν χρειάζεται ένα ζώο να φάει τη φόλα, απλά εισέρχεται και από τη μύτη καθώς σπάει.

Με αυτόν τον τρόπο από το 1924 και έπειτα, εξόντωσαν οι θηροφύλακες ένα τεράστιο κομμάτι της Ελληνικής άγριας πανίδας, αλεπούδες και λύκους, καθώς θεωρούνταν ως επιβλαβείς. Από το 1981-1984 και έπειτα έδιναν δε 300 δρχ/αλεπού και 1000δρχ/λύκο (υπήρχαν και υψηλότερες τιμές) σε όσους παρουσίαζαν πτώμα. Η εξόντωσή τους απαγορεύτηκε το 1993 όταν έγινε νόμος απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούσε τη διάσωση όλης της άγριας χλωρίδας και πανίδας στην Ευρώπη.

2.22.7 Δηλητηριάσεις από αιθυλενική γλυκόλη. (Αντιψυκτικό).

Η ουσία αυτή χρησιμοποιείται ως αντιψυκτικό στα ψυγεία των αυτοκινήτων. Λόγω της γλυκείας της γεύσης είναι πολύ ελκυστική για τα ζώα. Είναι καταστρεπτική για το νεφρό και προκαλεί ανεπανόρθωτες βλάβες μέσα σε λίγες ώρες από την λήψη της.

Τα συμπτώματα είναι: κατάπτωση, μυϊκή αδυναμία, μυϊκός τρόμος, επιληπτικές κρίσεις κ. α.

Αμέσως μόλις αντιληφθούμε ότι το ζωάκι μας έφαγε το αντιψυκτικό πρέπει να του προκαλέσουμε εμετό και αμέσως στον κτηνίατρο για να του χορηγήσει το αντίδοτο. Ως αντίδοτα χρησιμοποιούνται η φομεπιζόλη και η αιθανόλη οι οποίες αναστέλλουν το μεταβολισμό της αιθυλενικής γλυκόλης.

2.22.8 Δηλητηριάσεις από στρυχνίνη. (Σπάνια)

Η στρυχνίνη χρησιμοποιούνταν παλιότερα ως ποντικοφάρμακο, είναι ένα ισχυρό δηλητήριο που δρα πολύ γρήγορα και ο θάνατος επέρχεται μέσα σε μισή ώρα από την εμφάνιση των συμπτωμάτων.

Τα συμπτώματα εμφανίζονται 30 λεπτά έως και 2 ώρες μετά τη λήψη του δηλητηρίου. Το ζώο εμφανίζει γενικευμένους μυϊκούς σπασμούς και ο θάνατος επέρχεται λόγω παράλυσης των αναπνευστικών μυών. Δεν υπάρχει αντίδοτο και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι η χορήγηση ηρεμιστικών και οξυγόνου μέχρι να περάσει η ενέργεια της στρυχνίνης.

3.0. Τι δηλητήρια χρησιμοποιούνται περισσότερο στην Ελλάδα.

Εντομοκτόνα, Βαρφαρίνη (ποντικοφάρμακο), παρακουάτ (Paraquat) και τριμμένα γυαλιά αναμειγμένα με γευστικότατο φαγητό κονσέρβα, λουκάνικα, ωμό κρέας. Τα τριμμένα γυαλιά συνήθως δίνονται μέσα σε κιμά. Τα δηλητήρια αυτά προκαλούν αφάνταστο πόνο στα ζώα. Για τα δύο πρώτα υπάρχουν αντίδοτα. Για τα τριμμένα γυαλιά και το παρακουάτ, όχι. Η στρυχνίνη δεν περιλαμβάνεται διότι δεν πωλείται στην Ελλάδα.

3.1 Πως θα καταλάβετε εάν ένα ζώο είναι δηλητηριασμένο - Τα συμπτώματα

Οργανοφωσφορικά δηλητήρια (εντομοκτόνα σε υγρό ή σκόνη): έντονη σιελόρροια, έντονη δακρύρροια, μύσις (σμίκρυνση) της κόρης του οφθαλμού, μυϊκά τινάγματα, ασθματική αναπνοή, τρέμουλο, σπασμοί, κώμα.

Θεραπεία: Πηγαίνετε το ζώο σε κτηνίατρο το γρηγορότερο. Εν τούτοις για να δώσετε την δυνατότητα στο ζώο να επιβιώσει θα πρέπει να μάθετε να δίνετε τις πρώτες βοήθειες.

α. Προκαλέστε εμετό: Δώστε αλάτι ή σόδα φαγητού από το στόμα διαλυμένο σε χλιαρό νερό (30 -60cc διαλύματος). Μετά τον εμετό, ταμπλέτες ενεργού άνθρακα καθυστερούν την απορρόφηση του δηλητηρίου, αλλά αυτή την στιγμή τις βρίσκουμε δύσκολα στην Ελλάδα. ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Εάν το ζώο δείχνει σημάδια νευρικής όπως τρέμουλο, ζάλη, κατάρρευση, ΜΗΝ προσπαθήσετε να δώσετε εμετικό, μπορεί να προκληθεί πνευμονία από αναρρόφηση. Συνεχίστε με το επόμενο στάδιο.

β. Δώστε στο ζώο χάπια ενεργού άνθρακα που καθυστερούν την απορρόφηση του δηλητηρίου. Παράδειγμα: Norrit.

γ. Κάνετε ένεση ατροπίνης (1 φιαλίδιο σε γάτα ή μικρόσωμο ζώο, 2 ή 3 φιαλίδια σε μεγάλο ζώο). Η ενδοφλέβια χορήγηση έχει την γρηγορότερη απορρόφηση, η ενδομυϊκή απορροφάται πιο αργά και η υποδόρια ακόμα αργότερα.

δ.Δηλητηρίαση από Βαρφαρίνη (ποντικοφάρμακο)

Η Βαρφαρίνη είναι αντιπηκτικό που καταστρέφει τη βιταμίνη Κ και προκαλεί αιμορραγίες.

Μερικές φορές δεν υπάρχουν συμπτώματα για μερικές μέρες. Κατόπιν εμφανίζονται στο σώμα ή τα ούλα κηλίδες κόκκινες, μοβ ή σκούρες μπλε, σημάδια εσωτερικής αιμορραγίας. Τα ούλα θα είναι πολύ αναιμικά. Το ζώο μπορεί να αιμορραγεί από την μύτη, το στόμα, το πέος, τον πρωκτό και εσωτερικά.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Το αντίδοτο είναι το Κονάκιον (Βιταμίνη Κ1) για να βοηθηθεί η πήξη του αίματος σε ενέσιμο διάλυμα, δόσης 53- 20mg. ανάλογα το μέγεθος και βάρος του ζώου. Η ένεση γίνεται υποδόρια με τη μικρότερη δυνατή βελόνα, ώστε να ελαχιστοποιηθεί η αιμορραγία. Η θεραπεία πρέπει να συνεχιστεί καθημερινά για μία εβδομάδα.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ: Όταν ένα ζώο έχει δηλητηριαστεί από εντομοκτόνα ή τριμμένα γυαλιά είναι πολύ ευαίσθητο στο φως και τον θόρυβο, προστατέψτε το. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει για την Βαρφαρίνη. Επειδή όμως συνήθως δεν γνωρίζουμε για τι δηλητήριο πρόκειται το καλύτερο είναι, κατά την μεταφορά σε κτηνίατρο, να έχετε το ζώο, σκεπασμένο ήσυχο και άνετο.

4.0. Εάν το ζώο έχει πεθάνει, μπορείτε ακόμη να κάνετε κάτι γι αυτό.

Νόμος 1197 (1981): «όποιος σκοτώνει, κακοποιεί ή απειλεί ζώα που προστατεύονται από την ισχύουσα νομοθεσία ή τα εγκαταλείπει τιμωρείται σύμφωνα με το Άρθρο 8 του ποινικού κώδικα».

Νόμος 3617 (1992): «Κανείς δεν μπορεί να υποβάλλει οποιοδήποτε ζώο, σε αναίτιο πόνο, αγωνία ή στρες. Κανείς δεν επιτρέπεται να εγκαταλείπει το κατοικίδιο του»

Νόμος 3170 (2003): «Όστις φονεύει, βασανίζει, κακοποιεί ζώα, περί ών ο παρών νόμος ή εγκαταλείπει ταύτα έκθετα ή αδέσποτα τιμωρείται δια των εν άρθρω 8 του παρόντος ποινών.»

Η εφαρμογή αυτού του νόμου έχει ανατεθεί στο Υπουργείο Εσωτερικών (Δήμοι, Κοινότητες) και στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως (Αστυνομία). Μπορείτε λοιπόν να αναφέρετε το περιστατικό στον Δήμο και στην Αστυνομία της περιοχής. Δεν είστε υποχρεωμένοι να ξέρετε ποιος δηλητηρίασε τα ζώα. Κάντε μήνυση κατ' αγνώστων. Τοξικολογική εξέταση μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν αποδεικτικό στοιχείο. Να επιμένετε επίσης να καταγραφεί το γεγονός στο βιβλίο συμβάντων.

Επίσης θα πρέπει να αναφέρετε το γεγονός στον κτηνίατρο και ζωοφιλικό σύλλογο της περιοχής και εάν μπορείτε, να έχετε φωτογραφίες του περιστατικού.

Εάν ξέρετε ποιος δηλητηρίασε τα ζώα μπορείτε να κινηθείτε δικαστικά. Οι αποδείξεις που χρειάζεστε είναι: 1) ένας μάρτυρας 2) όνομα και διεύθυνση του ατόμου που δηλητηρίασε τα ζώα. 3) Τοξικολογική εξέταση - αναφορά του αιτίου του θανάτου. Τοξικολογική εξέταση σε σπλάχνα γίνεται στο Υπουργείο γεωργίας τμήμα τοξικολογίας. Δείγματα ύποπτων υλικών αποστέλλονται εκεί είτε στο Γενικό Χημείο του Κράτους και αν υπάρχει πρόβλημα/κώλυμα σε συνεννόηση μαζί τους, για παραπομπή σε ιδιωτικά αναγνωρισμένα εργαστήρια. Εάν έχουν

χρησιμοποιηθεί τριμμένα γυαλιά, δείγμα από το στομάχι του ζώου μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τοξικολογική εξέταση.

5.0. Πως να αποφύγετε τον δηλητηριασμό των ζώων.

- Στειρώστε τα αδέσποτα της γειτονιάς σας, ώστε να μην γεννηθούν νέα θύματα.
- Μην αφήνετε κουταβάκια στον δρόμο, δεν θα επιβιώσουν, προσπαθήστε να βρείτε σπίτια γι' αυτά.
- Στειρώστε το δικό σας ζώο για να αποτρέψετε την γέννηση ανεπιθύμητων σε σας ζώων. Πολλά εγκαταλελειμμένα ζώα προέρχονται από σπίτια. Ποιος τα εγκαταλείπει; όχι βέβαια η μητέρα τους!
- Προστατέψτε το δικό σας ζώο. Πολλά ζώα δηλητηριάστηκαν μέσα στο ίδιο τους το σπίτι ή σε μια βόλτα.
- Μην εγκαταλείπετε το κατοικίδιο σας. Ο νόμος το απαγορεύει, δεν θα επιβιώσει στον δρόμο, πιθανότατα θα πεθάνει δηλητηριασμένο.

6.0. Μπορείτε να κινηθείτε εναντίων κάποιου που είδατε να τοποθετεί δηλητήριο.

Βρείτε κάποιον μάρτυρα. Μαζέψτε το δηλητήριο και στείλτε το για τοξικολογική ανάλυση. Αναφέρετε το περιστατικό στην Αστυνομία μέσα σε 24 ώρες, εάν μπορείτε, δώστε το όνομα και την διεύθυνση του ατόμου που είδατε. Αυτή η περίπτωση μπορεί να εκδικασθεί με Αυτόφωρη διαδικασία μέσα σε 48 ώρες (Αυτόφωρο).

7.0. Μπορείτε να κινηθείτε εναντίων οποιουδήποτε απειλεί να δηλητηριάσει ζώα.

Αναφέρετε το γεγονός στην Αστυνομία.

Θα βοηθούσε εάν είχατε μάρτυρα (όχι συγγενικό σας πρόσωπο). Δώστε το όνομα και την διεύθυνση του ατόμου που απειλεί (εάν το ξέρετε) και ζητήστε από την Αστυνομία να επισκεφθεί το άτομο αυτό σαν προειδοποίηση. Εάν η απειλή εκτοξεύθηκε εναντίον αδέσποτου ζώου, πείτε στην Αστυνομία ότι είστε μέλος Ζωοφιλικού Σωματείου, ότι τα ζώα προστατεύονται, στερώνονται και εμβολιάζονται και δεν αποτελούν απειλή για την γειτονιά. Να επιμείνετε να καταγραφεί το γεγονός. Αναφέρετε την απειλή και στον τοπικό Δήμο.

8. Προετοιμασθείτε!

Έχετε μαζί σας κουτί πρώτων βοηθειών με εμφιαλωμένο νερό, αλάτι, ατροπίνες και σύριγγες . Βάλτε αυτά τα πράγματα σε μια πλαστική σακούλα στο αυτοκίνητό σας ή στην τσάντα σας. Ρωτήστε τον κτηνίατρό σας πώς να δώσετε τις πρώτες βοήθειες και σε τι ποσότητες. Μπορεί να σώσει την ζωή του ζώου σας.

8.1 Θα πρέπει να έχετε μαζί σας στο αυτοκίνητο και στο σπίτι:

1. Γάζες και επιδέσμους για τυχόν αιμορραγίες
2. Οξυζενέ και betadine για άμεση απολύμανση ανοιχτού τραύματος/δαγκώματος από άλλο ζώο
3. Ψαλίδι
4. Φακό

5. Αιμοστατικό βαμβάκι
6. Γάντια (χειρουργικά)
7. Τσιμπιδάκι (για αφαίρεση αγκαθιού ή τσιμπουριού)
8. Αντιφλεγμονώδη χάπια για τυχόν τσιμπήματα (πχ Medrol)
9. Εμετική ένεση - αντιεμετική για διακοπή εμετού ,για περίπτωση δηλητηρίασης (από φόλα) - Αφού συμβουλευτείτε τον κτηνίατρο για τον τρόπο και τη δοσολογία χορήγησης! Αν δεν έχετε τέτοια εμετικά δοκιμάστε αλάτι ή σόδα σε χλιαρό νερό. Ρίχνετε με σύριγγα όσο περισσότερο από το διάλυμα στο στόμα του ζώου μέχρι να κάνει εμετό.
10. Αποστειρωμένες σύριγγες 2,5 ml και 5 ml

11. Ενεργό Άνθρακα (Καρβουνάκι) Πωλείται στο φαρμακείο σε μορφή κάψουλας που την ανοίγετε και το περιεχόμενο το διαλύεται σε λίγο νερό. Με τη μεγάλη σύριγγα ρίχνετε το διάλυμα στο στόμα του ζώου. Για κάθε ζώο χρειάζονται 4-5 κάψουλες.

12. Ενέσιμο διάλυμα κορτιζόνης : Solu cortef 500 mg. Πωλείται στα φαρμακεία. Σπάτε τη γυάλινη αμπούλα με τη βοήθεια ενός χαρτιού ή πανιού για να μη κοπείτε.. Τραβάτε με τη σύριγγα τον υγρό διαλύτη από τη γυάλινη αμπούλα και το ρίχνεται μέσα στην αμπούλα με τη σκόνη. Το κουνάτε λίγο για να διαλυθεί. Το τραβάτε στη σύριγγα, αφαιρείτε τον αέρα και κάνετε ενδομυϊκή ένεση στο μπούτι του ζώου (πάνω φαρδύ μέρος ποδιού). Γρήγορες και αποφασιστικές κινήσεις αν θέλετε να σώσετε το ζώο. Μη διστάζετε. Το ζώο εκείνη τη στιγμή υποφέρει τόσο πολύ που δεν πρόκειται καν να αισθανθεί το τσίμπημα της βελόνας.

13 Ατροπίνη Πωλείται στα φαρμακεία σε αμπούλες πλαστικές ή γυάλινες. Είναι φτηνό. Προμηθευτείτε τουλάχιστον 10 αμπούλες. Συνιστάται να έχετε πάντα μαζί ατροπίνη μαζί σας όταν παίρνετε το κατοικίδιο ζώο σας για μια βόλτα. Η ατροπίνη δεν είναι απαραίτητο να βρίσκεται στο ψυγείο, αρκεί ν αποθηκεύεται σε δροσερό και ξηρό περιβάλλον

Στη περίπτωση δηλητηρίασης τραβάτε με τη σύριγγα το περιεχόμενο 2-3 αμπουλών ατροπίνης και κάνετε ενδομυϊκή ένεση, όπως με τη Κορτιζόνη. Αν οι σπασμοί δεν σταματήσουν, μετά μισή ώρα επαναλαμβάνετε με ένεση δύο ακόμη αμπουλών ατροπίνης. Μη χρησιμοποιείτε περισσότερες αμπούλες ατροπίνης γιατί μπορεί να κάνουν ζημιά στο ζώο.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΑΥΤΗ ΑΦΟΡΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ. ΤΟ ΖΩΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΠΑΣΜΟΥΣ, ΣΑΛΙΑ, ΤΡΕΜΟΥΛΟ, ΑΣΘΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΝΟΗ, ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΟΠΡΑΝΩΝ, ΚΩΜΑ.

ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΗΣ. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΜΕΣΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ. ΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΣΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΜΕ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΕΝΑ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟ.

14. Βιβλιάριο ζώου

(Αν ο σκύλος σας έχει κάποια αλλεργία ή επιληψία ή κάποια συγκεκριμένη ασθένεια, έχετε πάντα ένα κουτί από τα φάρμακα που παίρνει μέσα στο φαρμακείο πρώτων βοηθειών).